

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDEKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál,

hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.

Hirdetések jut nyos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Iskoláink.

II.

Felekezeti iskoláink csak úgy és akkor fel lehetnek meg a törvény betűinek, ha úgy lesznek berendezve, miszerint azokban — egyikben mint a másokban — mindenikben gyermekeink a négy elemi osztály tantárgyait sikeresen véggezhetik s ez által azok is, kik felsőbb tanintézetbe nem akarnak menni, annyit legalább nyernek, hogy az olvasás megvédése által az öntökélyesítésnek alapját megvetették.

Ugy de hány ilyen felekezeti iskolánk van még e mai napság? Könnyen meglehetne számolni. A legtöbb csak 2 osztály, ennél kevesebb 3 osztály, és csak a legkevesebb van beosztva 4 osztályra. — Ez idő szerint nem is lehet ez másképp, mert:

1-ször. Több egyházközségeink vannak, melyekben a tankötelesek száma meghaladja a törvény által — egy tanteremben — egy tanító vezetése alá megállapított 80 számot. De vegyük fel, hogy nem többen, csak nyolczvanon legyenek. Ezek négy osztályba s az osztályok ismét előmenetek fokozatához mértén több csoportokba legyenek osztva. Mit tud tenni egy tanító ennyi gyermekkel egy — talán szűk és sötét szobában arra nézve, hogy mindenik osztály és csoport a tanórákon zaj nélkül, kellően el legyen foglalva, míg ő egyik vagy másik osztálynak tanít? Bizony bizony a legéberebb figyelem s a legjobb akarat mellett sem képes egy tanító ily esetben, hogy mind a négy osztálylyal teljes sikert mutathasson fel, és ha nem tud felmutatni, nem is kárhoztatandó. Hát még ott, hol a 80 számot jóval meghaladja a tanoncok száma, mint például Krasznán, Diósdiban, Perecsenben? Ily egyházközségekben a tanérok szaporítása mul-

hatatlanul szükségeltetik, ha az egyházközség saját erején nem bírja az államsegély igénybevételével is. — Ekkor a tanítók egymás között megosztanák az osztályokat és mi teljes sikert várhatnánk.

Sőt még ekkor is csak úgy, ha
2-or. A tanítók teljes képzettséggel és gyakorlottsággal bírnak. Hogy minden felekezeti iskoláink teljesen képzett tanítókkal legyenek ellátva, erre még idő, — sok idő kell. Vannak most is egyházak, kik képzett jó tanítókkal díszkedhetnek, s kik — ha iskolájuk nem túltömött — bizonyosan képesek a négy osztályt sikerrel eltanítani és el is tanítják; de mit mondjunk azokról, kik a képezdét nem végezve, hogy a törvény értelmében tanítói állásukat megtarthassák, csak a hat hetes tanfolyamból merítették tanítói képességeket? Szó sincs róla, van ezek között is olyan, ki nem elégedvén meg a hatheti tanfolyamból merített tudományával, jó szakkönyvek és lapok olvasása által önmagát képezte, tökéletesítette és mint ilyen meg is állja helyét; de fájdalom vannak olyanok is, kik azt hitték el magokkal, miszerint ők a hatheti tanfolyamból annyi tudományt merítettek, hogy már többre éppen nincs szükségük. Ezért — nem olvasnak, nem tanulnak — nem papok ők, hogy holtig tanuljanak, penzumjukra nem készülnek. De ugyan miért is készülnének — vélik magokban — midőn ők képesített tanítók? Az ilyen tanítókkal történik aztán meg az a furcsa eset, hogy vizsga alkalmával a feladott kérdés megfajtésében fennakadván a tanítvány, a tanító hogy segítsesse, előveszi a tankönyvet s onnan betűzi ki számára a segítséget. Az ilyen tanítóktól éppen nem várhatjuk, hogy iskolájában mind a négy osztályt eltanítani képes legyen addig, míg az önismeretre nem jutnak el s meg nem győződnek arról, hogy iskolai tanul-

mányuk semmi egyéb, mint csak alap, melyre önszorgalmuk után építhetnek.

Van még egy igen fontos ok, a miért várunk kell és ez:

3-szor. Tanítóink fizetése nincsen arányban azon terhes kötelességgel, melynek teljesítését tőle megvárjuk.

Nincs a társadalomban keserűbb kenyér s terhesebb hivatal, mint a falusi néptanító hivatala. Ott ülni egy, sok helyt sötét és szűk teremben 70—80—100 s még több gyermek között reggel 8 órától 11-ig tanítva beszélni, s minden lehelet vételével tüdőjébe beszívni az annyi sok gyermek leheletétől megvesztegetett, sokszor foghagyma vagy egyéb szaga levegőt. Éberül felügyelni, hogy minden gyermek ez idő alatt zaj nélkül, hasznosan legyen elfoglalva addig, míg a tanító egyik vagy másik osztálylyal foglalkozik. És ez szünet nélkül délelőtt és délután egyaránt, míg a szorgidő tart, bizony, bizony jó tüdőjü ember legyen, ki ezt kiállja.

Nézzük már, hogy e terhes foglalkozást mivel díjazzák? A hol legjobban van díjazva 300, legfeljebb 400 forint. Ily díjazása van egy uradalmi kondásnak is. De hány tanítói állás van, a hol 150 frtra is alig megyen az évi díjazás? és ebből kell élni 365 napon keresztül egy egész családnak. Tegyük fel, nem több csak 5 tagja legyen a családnak. Esik egy napra egy családtag részére élelmezés és ruházat fejében 8, mond nyolcz egész krajczár. És már miként várhatjuk, hogy egy ily csekélyül díjazott tanító — legyen bármily készült-ségű — sikerrel taníthasson? Hiszen mikor legjobban magyarázna egy vagy más tantárgyból, eszébe jut, hogy a másik szobában gyermekei kenyér után sirnak, mert nincs meg a betevő falatjuk.

gyilkossággal foglalkozik és hogy sohasem lesz képes megszabadulni e borzasztó drámától. Ah! nem ő nem volt többé ugyanaz, mi ezelőtt hat hónappal.

Lassan haladt a Szajna partján a Voltaire utcái kis lakására. Ott mi sem változott. A falakon még ott voltak a fehér deszka darabok melyeket könyvtartó gyanánt használt; a háttérben a keskeny vaságy; imitt-amott a már megszokott régi butorok; a régi karosszék, az asztal és a dominó doboz. Egy sarokban a „Petit-Journal,” tárczáinak gyűjteménye. De mindezek dacára még sem találta magát hon. A test megsoványodott; a lélek megváltozott.

Eleinte pompás benyomást érzett: midőn meg gondola, hogy most ujból finom ágyneműbe feketik, nem olyanba, mint a minőt a börtönbe kapott és édes elkáhltság vett rajta erőt. Lassan-lassan az álom szemre nehezült, idegei elszibbadtak és Bernardin hat hónap után először mély alomba merült.

III.

De csakhamar, borzasztó lidércz nyomást érzett. A legkisebb részletig át álmódta a büntetett úgy, a hogy az történt. Virgil apónál ebédeltek, ő, fivére és sógorasszonya, innét felszálltak a Rueilbe rezetó vonatra és ott lesték a szerencsétlent. Megölték azt egy vasrúddal és a testet egy kis szekerem a Szajnaig huzva, ott a hullát a vízbe dobták. Egész éjen át ugyanaz a tárgy gyötörte a szerencsétlen agyát. Reggel az izzadságtól nedvesen ébredt fel és tagjai a nagy láztól megvoltak törve. A nap kissé lecsendesítette! Távozott hazulról és a Boulogni erdő felé vette sötétjét. Szüksége volt a szabad természetre és a harmatos fák illatára.

TARCZA.

Dal a kórházból.

Komor, rideg sötét falak közt,
Betegen fekszem ágyamon,
A betegek jajját — nyögését
Megkövült szívvel hallgatom.

Ott künn olyan vidám az élet,
Mindenki élvet üz — keres,
Itten csak kín és fájdalom van:
A haldoklás országa ez. . .

Az ápoló nők néma arcuzal
Végzik zsoldos munkájukat,
Majd összebujnak és vihognak,
Míg másnak szíve — megszakad.

Néha hallik „circumderderunt“
Sír hangon — keservesen,
Minden beteg csak egyet gondol:
Mikor éneklik már nekem? . . .

Egli Mihály.

Bernardin büne.

Delphit Alberttől.

Francziából:

Banffy Farkas.

(Folytatás.)

És midőn neki a büntett végrehajtásában Morel Jánosnak segíteni kellett, Bernardin megtette azt mint oly ember, ki nem nagyon eszes, de nagyon érzékeny, izgatott és nagyon lágy; vagyis jobban mondva en-

Midőn a per tárgyalásai meg kezdődtek, már nem volt többé ugyanazon ember. A kis hivatalnok, értelmes és izgatott lényvé vált. Úgyesen felelt a hozzá intézett kérdésekre a nélkül, hogy hazudott, vagy mentegetődzött volna. És midőn a végtárgyalásnál szabad lábra helyeztetett, úgy érzé magát, mintha egy lidércz nyomástól menekült volna meg. Hirtelen ment át a mély sötétségből a teljes fénybe. Morel Bernardin neve egyik naptól a másikig híressé lett. E név a sürgöny útján mindenüvé eljutott. A földgömb minden hírlapjába kinyomatott. És Morel Bernardin azt hitte hogy mindazon embereknek, kiket szembe talál az ő neve lebeg ajkain, hogy mindenki csak a Rueili

Szomorú kép ez, de igaz! Ezen kellene leghamarább segíteni. Okkal-móddal kieszközölni, minél előbb, hogy minden tanítói állomásaink úgy legyenek díjazva, hogy a megélhetési gond ne akadályozza a tanítót tanítói működésében.

Reméljük, hogy az országos domestika e bajon idővel segíteni fog. Bizzunk benne. Várjunk tőle, de magunk is igyekezzünk.

Báli-tárcza.

— Krikszkrasz. —

Mottó: „Ég a kunyó, ropog a nád,
Szorítsd hozzád azt a barnát,
Míg a barnát szorongatod,
Azt a szökét elszalasztod!”

Mikor Veverán József ur, a rom. kath. egyház buzgó gondnoka össze hívta az alakító gyűlést, éppen hárman jelentünk meg azon. No hát mi hárman tehetünk volna annyit, mint a Fáy András szarkái, a kik azt határozták, hogy — egy másik gyűlésen fognak határozni. De mi tovább mentünk. Volt a három tag között egy, (Virág Gyula ur) a ki elő huzott rokkja zsebéből egy óriási listát s előállott egy olyan plánummal, hogy az ellen ugyan a Herkópaternek se lehetett volna semmi kifogása.

Fel volt azon sorolva meghívó-czimező-, bálteremdíszító-, tánczrendező-, borbevásárló s minden néven nevezendő bizottság egyenként és névszerint. Magvontunk lépve ennyi buzgalman.

Csak én állottam elő egy póttinditvánnyal.

— Kérem uraim, ha már ennyi ménkü minden bizottságot tudtak kitalálni, hogy felejtették el a legfontosabbat?

— Mi legyen az?

— No mi? szólék szerényen. Hát hiszen bor bevásárló bizottság mellé okvetlenül szükséges volna egy borkóstoló bizottság is, a melynek elnökéül ajánlom — magamat.

Dehogy fogadtak volna el.

Maradt minden a maga rendjén. Csak még egy ütött szegyet a hármás gyűlés fejébe. Honnan vesszünk mi katalógust a meghívandókról? Annak az össze állítása igen sok gondot és tapintatosságot kíván.

A városi végrehajtó ott irt egy oldalt álló asztalnál.

— Megvan! Irjuk össze az adóhátralékosok névjegyzékéből.

Az indítvány egyhangulag elfogadtatott.

Ezért volt olyan népes aztán a bál.

Katholikus bál volt, hanem a protestáns atyafiak se maradtak hátral: (hiszen azok közt is van elég

Ez a séta nagyon lecsendesíté őt. Egész öt óráig este nyugodt volt. Ekkor a nélkül, hogy valamire gondolt volna, valami ideges rángatózás vett erőt rajta. A Boulogni erdő sétányának végénél volt. A nélkül, hogy oda nézett volna maga előtt látta, fel és alá elrobogni az uri fogatokat. De mindez nem volt képes szórakoztatni őt. Bensejében működött valami, a nélkül, hogy ő azt észre vette volna. — Gépiesen haladt vissza a sétányon. át Butignolles boulevardokon mignem elérte a Chichy korlátot, ott betért Virgil apó vendéglőjébe. Valami titokteljes befolyás volt az, a minek ez ember tudtán kívül egedelmeskedett.

A vendéglőbe helyet foglalva, ugyanazon étkeket kérte, melyeket a büntett elkövetésének estélyén. Ebéd után kiment a Szent-Lázár indóházhoz és felült a vonatra. Fél órával később leszállt a Rueil-i állomáson. És mindég gépiesen, öntudatlanul, egy titkos akarat benyomása alatt azon ház körül barangolt, mely a gyilkosság elkövetésének színhelye volt. Egy csinos kis lak Párizs határán tenyér nagyságu kerttel. E lak Bernardin előtt, komornak és fenyegetőnek tűnt fel. Borzasztó láz futotta végig egész valóját. Folytonosan fel és alá járkált a rostély előtt valamit látni, de remegve, hogy valamit látni fog. Ez egy óráig tartott. Egy óra eltelte után, felhárvva magát merengéseiből s a Rueil-i hid felé vette útját.

Kellemes juniusi éj volt; bizonyos bágyadság honolt levegőben. Egy szóval olyan éjszaka, melyen a szerelmeseik össze ölelkezve ábrándoznak a sűrű lombok alatt. A folyó vize éléken folyt tova, vissza tükrözve a pompás kék eget. Bernardin a hidra támaszkodva növekedni érzé borzalmát. Kimondhatatlan gondolatok futottak át agyát. Nem látta az éj nagyszerűségét, nem a vidáman tova haladó folyó csillogását. Ugy képzelé, mintha a Szajna egyszerre megnyílt volna és abból egy holt test emelkednék ki, nedves arcát mutatva. A szerencsétlen nem volt képes többé állni. Fogai vaczogtak, félt, de nagyon félt. Borzasztó erőre volt szüksége, hogy össze szedve minden erejét, mint örült szaladjon el onnan, a nélkül, hogy egyszer is vissza tekintett volna.

(Folyt. köv.)

adóhátralékos). Ugy látszik vissza akarták adni a kölcsönt a református eklézsia báljáért s a legszebb számmal jelentek meg. Service pour service. Ki ne tánczolna az egymás jóvoltáért?

*

Én édes istenem hogy is nem tanultam én meg a tánczrendezőséget! Láttam én már tábornoki mellen egy tuczat csillogóbbnál-csillogóbb érdemjelet s nem irigyeltem meg azt úgy, mint ama óriási kokárdát, a melyet Józsa Oszkárnak, a mi kiérdemült journalistá czimboráknak a mellén pillantottam meg.

— Hát ez mi? kérdém sovárgó pillantással czé-
lozva a messze viritó jelvényre.

— Ez? Tánczrendezői jelvény... szólt közönyösen a cholera cseppek érdemes szerzője.

Itt kezdtem tapasztalni ama mondás igazságát, hogy: mindenki arra lenne büszke, a mi je nincse.

No de nem sokáig buslakodtam rajta, mert (hogy a bálból megne szokhessek,) előre angazsziroztam mind a négy négyesre tánczosnót s így kárpótolva voltam mindenért. Hát még mikor az elmaradhatlan csárdást is utána kellett járnom velük? — Egy ránk hajló, lihegő kebel, egy karcsu derék szorítása s egy szédítő tour... érzem, hogy egy percze nekem is vissza adja az eltemetett ifjúságot.

Ma már így beszélünk huszonhárom évvel...

*

No de hát hogy is ne, mikor ma már nincs is gyermek. Én csak egyet ismerek, az meg valóságos csoda gyermek. A kis Oszkár. Nem tudom én hogy honnan van az, hogy én úgy szeretem azokat a derült, mosolygó, gondtalan arcokat látni magam körül: s azok is úgy szeretnek engem...

A kis püszke gyerek mindjárt hozzám szegődött.

— Hát tánczolunk, mi? kérdém tréfásan megcspikdedve arcát.

— Csak nem is ülök a sutban, szólt az Oszkár gyerek indignációval. Már van is tánczosom az első négyesre is, a másodikra is...

— Ki az?

— Az a kisasszony, a ki szembe ül velünk (egy 12 éves szőke szépségre mutatott,) az elsőre, s egy másik a ki nincs itt, a másodikra. Lesz-e visávim?

— Sajnálom, mert már elszegődtem.

*

Folyt a táncz leut keményen; Faraó fiai tüzeltek a talp alá. Fent pedig az étteremben a Fischer (derék pesti ügynök) által ajándékozott bor tüzelte a társaságot. A jótékony czélért ugyan ki ne inna ilyen jó és olcsó bort?

Hát egyszerre csak megindul a „halljuk... halljuk...”. Egy-egy név is hallzott közbe-közbe. De bizony csak nem került ember a gátra.

— No látszik, hogy Nagy László elrontotta ezt a közönséget, már nem tud megélni toaszt nélkül, szólt valaki a hátam mögött.

— Micsoda? pattant fel Péntek bácsi. Hát én mit vétettem?

Persze kaptunk rajta. Erővel felállítottuk egy székre, hogy beszéljen hát a publikumnak.

Beszélt is... de úgy járt mint Mukányi: a közönség nagymérvű lelkesedése miatt nem tudott szóhoz jutni.

— Szálljon le bátyám szólék elkeseredve a közönség közönyösségén. Mit is mond führer ur Flinta?

— Az a miénk, a mit lenyelünk... szólt a derék zászlótartó keserűen.

S ittunk is magunkért eleget.

*

Folyt a táncz kivilágos-kivirradtig. A kedves házi asszonyok, leányok és Veverán Józsefné urhölgy mindent megtettek a közönség jókedvének fokozására s annyi édes mosoly ugyan kinek a fejét ne zavarná meg?

Na meg a jó bor.

Reggel öt óra volt s mikor lepillantok a „világ jelentő deszkák”-ról, hát egy jó kedvű tüzoltó ugyan csak kurizál ottan egy kokárdás tánczrendezőnek s nem hagyott neki békét addig míg együtt el nem jártak egy tourt...

— Ezek a cigányok nem tartanak taktust, véle a jámbor, mikor vége lett a táncznak.

— Részegek azok mind, sugám én titokteljes arczczal; mire a koma ravaszul hunyorított reám.

*

Én bájos cicerónémat karomra fűzve, szünet alatt a következő szépségek neveit jegyezhettem fel: kérvén, hogy a kimaradtak ne feledékenységeknek, vagy mellőztetésnek, hanem csak a rövid szüneteknek tudják föl azt.

Kisasszonyok: Szathmáry Irén és Erzsike, Krizsán Gizella, Boldog Rozika, Püspösky Teréz, Huberth Blanka, Mariska, Kata, Magda, Ilona,

Farkas Matild, Buszka Erzsike és Karla, Molnár Amál, Spanraft Gabriella, Páskuj Anna, Biri, Mariska, Nedeczky Zsuzsánna, Schweinicz Nina, Moldován nővérek, Jancsó nővérek, Zipfinger Iza, Veverán Marcsa, Schönstein Mariska, Horváth Laura, György Mariska, Csetnek Lila, Valentini Etelka, Józsa Anna és Iza, Rothmájer Róza, Lázár Rózi, Posner Berta, Weisz Giza, Klein Giza, Szabó Róza, Czifra Giza, Kanyó Ilka, Kádár Zsuzsa, Papp Ilka, Gyulai Róza, Reményi Lotti, Boros Julesa, Jakab Biri és Róza, Bukovinszki nővérek (Kárásztelek,) Bádon Emi (S.-Csehi,) Veverán Mariska és Katicza.

Urhölgyek: Papp Tódorné, Páskuj István, Ruzska Ignác, Erdődi Lászlóné, Lukácsffy Ödönné, Papp Jánosné, Jolbej Józsefné, Schönstein Ferencné, Pocsvailér Jánosné, Simon Antalné, Hal mágyi Miklósné, Virág Gyuláné, Péntek Józsefné, Zipfinger Péterné, Valentini Nándorné, Weisz Gidá liné, Póznér Ábrahámné, Klein Hermanné, Huberth Józsefné, Lázár Antalné, — Páskuj Antalné, Láng Mórné, Selmeczy Józsefné, Rozsán Lászlóné, Finger Lajosné, Schwarcz Ignác, Szathmáry Dánielné, öz. Ecsedy Józsefné, Gyulay Károlyné, Merk Jánosné, Fábry Józsefné, Kálló Lászlóné, Szabó Zsigmondné, Kanyó Ferencné, Hosszu Józsefné, Bádon Ferencné (S.-Csehi,) Lisztay Istvánné.

Ez a hiányos, de lehetőleg kimerítő névsora a jelenlevő szépeknek, a melynek összeállításáért szép és kedves kalauzomnak forró köszönettel tartozom e helyen is.

És most — álmodjunk, ha még van időnk reá...

A revoar!

San(s)D'or.

Különfélék.

* **Virág hervadása.** Szabó Ferenc helybeli tekintélyes polgár Ilonka leányát a f. hó 17-én helyezték örök nyugalomra. Az elhunyt gyermek leánya temetésén a helybeli közös iskola növendékei tanítóik személyes vezetésével részt vettek; azonkívül a résztvevő közönség minden neme igen szép számmal lett képviselve. Koszorukat küldtek: Az elhunyt pályatárs rava talára a közös iskola IV-ik leányosztálya; Jolbej Józsefné és Kraicsovics Ferencné urnők; Bogdán Irma és még többen. Nyugodjék békével a korán sirba szállott gyermek, a szülők pedig találjanak vigasztalást abban a tudatban, hogy: „az élet refrainje a halál.

* **Hassák Viktor** gimnáziumunk közszertetben álló ifju tanára a természettani szakból a tanári vizsgálatot a napokban szép sikerrel tette le a kolozsvári egyetemen. Gratulálunk!

* **Pörül járt jós.** Egy mind a két szemére világtalan, de még élete tavaszán levő férfiú ütötte fel sátorát nálunk, a ki olcsó pénzért igen-igen sok jót tudott mondani a hiszékeny s könnyen lépre menő közönségnek; mert az ilyenre mindig akad hívó elég. Ez a derék ember aztán egy piczulaért felütötte a jövő msytkus bibliáját s olvasott abból a jó szívű embereknek olyan gyönyörűséges dolgokat, a mely testvérek között is megért egy bitang flórest. A hajadonoknak s menyecskeknek különös előszeretettel fonta által karcsu vagy nem éppen karcsu derekukat s (a kis hamis!) egy-egy szenvedélyes csókot is megreszkírozott; a mit az illetett oraculumtól senki se vett rossz néven. Így a piczula szépen gyűlt a jós erszényébe; ámde egyszerre csak ott terem a rendnek óre, a ki könyörtelenül gal léron ragadta az álprófétát és elvitte magával egy kicsit hűsölni. Hja „röndnek muszáj lönyni!” De ugyan hogy nem tudta ezt előre ő kigyelme?

* **Kidült a kesely.** Ez volt a gyászos vége egy adomának, mely lapunk mult számában látott napvilágot. Mi elsirattuk és — feledtünk. Ugyan nem böles gondolat volt-e ez tőlünk? Azt tartottuk: busuljon a ló, mert elég nagy a feje. De mi történik e közben? Megérkezik a ujonan kinevezett állat-orvos ur, a ki ugyan elég későn érkezett volna arra, hogy a mi keselyünket kikurálja; de elég jókor érkezett arra, hogy egy-két sentimentalis olvasó (a kikről biztosan tudjuk, hogy nem is előfizetők,) rá fogja, — mikép az a néhai, megadomázott kesely az ő páciense volt. Tiltakozunk ez ellen a hypothesis ellen. Az említett kesely a mi szellemi tulajdonunk volt és homeopathice mi magunk kuráltuk, s mert a lap érdeke úgy kívánta, annak ki kellett dölni; s kidőlt volna ígyis, úgyis, még ha száz lelke lett volna is. Az új állat-orvos ur igen tehetséges és szerencsés kezű, s hogy mennyire tévednek azok, a kik őt tartják az említett adoma hősének: meggyőződhetnek erről majd!

* **Jótékonyág.** A Minorita-rendiek templomában föllállított oltárképre a következők adakoztak: Luksi Józsefné 1 frt, Árvai Anna 10 kr, öz. Török Ferencné 10 kr, Pocsveiler István 20 kr, ifj. Szabó József 20 kr, egy valaki 20 kr, Madár Józsefné 20 kr, Sveinitzné 10 kr, Hubert Józsefné 2 frt, Józsa Gyuláné 50 kr Papp Tódorné 1 frt 50 kr, Gámenczi Lukácsné 50 kr öz. Lukács Istvánné 50 kr, Tamkó Bertalanné 50 kr, br. Györffy Adolfné 1 frt, Páskuj József 1 frt, Zipfinger Péter 30 kr, Beseneci Márton 10 kr, Jolbej József 20 kr, Ruzska Ignác 2 frt, egy valaki 10 kr, Szalgháry József 50 kr, Szabó Ferenc 1 frt, Schönstein János 1 frt, öz. Páskuj Jánosné 10 kr, Schönstein Istvánné 1 frt, Barna Józsefné 50 kr, Tegedy Márton 50 kr, Lázár Antalné 50 kr, Formanek Lőrincz 1 frt, Erdődy Lászlóné 20 kr, Heresi János 20 kr, Farkas Márton 20 kr, Valentini Nándorné 50 kr, Sutor József 20 kr, ifj. Sutor József 10 kr, Sutor Erzsébet 10 kr, Sutor Julesa 10 kr, Henter Lászlóné 1 frt, Ajtai Endréné 50 kr, Ruzska István 30 kr, Farkas Anna 1 frt, öz. Farkas Károlyné 1 frt, Schönstein Imréné 66 kr.

(folyt. köv.)

* **Országos kiállítás bizottsága** a következő felhívást intézte Magyarországi bortermelőihez: Az 1885. évi országos kiállítás borászati csarnokában levő hét borkóstoló fülke egyenkint 6 frt havi általános összegért bérbe adatik. Ezen fülkékben az azokat bérbevevő kiállító jogosítva van saját termései borait poharaként a látogató közönségnek megkóstolás végett kimeríteni. A kimért bor után az állami és községi adón kívül következő illetékek fizetendők: u. m. hordókban hektoliterenkint 3 frt; 1 liternél nem nagyobb palackokban palackonként 5 kr. A fülkék egész idejére vagy egyes hónapokra is kibérelhetők, szintugy több kiállító is jogosítva van együtt egy fülkét bérbe venni. Az országos bizottság fentartja magának az ajánlattevők között a szabad választás jogát, elsőbbséget biztosít azonban azon termelőknek, kik az újabb szőlőművelési módokat alkalmazzák, újabb szőlőfajokat termelnek. Felhívják az összes bortermelő kiállítókat, hogy ajánlataikat ezenkívül a kimérésre szánt borból két-három palack bort annak feltüntetése mellett, hogy mely évbeli és milyen fajta borokat kívánnak kimeríteni, továbbá, hogy a kimérendő borból mily készletük van úgy annak kijelölésével, hogy mely időszakra óhajtanak fülkét bérelni, 1885. évi február hó 1-én napjáig az országos kiállítási bizottsághoz (Budapest városliget) nyújtják be.

* **Téli közvizsgálatok.** A zilahi ev. ref. kollégium elemi iskolájában a szokásos téli közvizsgálatok az alábbi rendben fognak megtartatni. Január 29-én d. e. 9—12 óráig a 4-ik osztály; d. u. 2—4 óráig az első osztály; 30-án d. e. 9—12 óráig a 3-ik osztály, d. u. 2—5 óráig a 2-ik osztály. Ez idő alatt február 1-ig a tanítás az egész intézetben (a gymnasiumban és polg. iskolában is) szünetelni fog. Az évi tandíj 2-ik fele február 2-ig befizetendő. Zilah, 1885. jan. hó. Az igazgatóság.

* **Madár vándorlás.** A múlt héten egy szürke, vereyes begyű, erősen hajlott csőrű madár faj (talán pinta faj lesz?) millió meg millió számban vonult északról jöve városunk fele a Rézhegységre, a hol sertést makkoltató gazdáink nagy bosszúságára, igen jó ízűen fogyasztja a bükk-makkot. A vándor sereg sokaságáról fogalmat adhat az, hogy a sereg huzását a Csicsó dombról figyelemmel kísérő barátunk állítása szerint a mintegy 18—20 méter szélességű kis tábor eleje a Rezen, utoljára pedig a Magurán volt látható. (27 klmtr.)

* **A ref. egyház vendéglője** f. hó 25-én d. e. 11 órakor a papi ház iroda helyiségében ki fog adatni. A pályázni akarók jelentkezzenek.

* **Gulyásbál** volt f. é. január 13-án Debreczenben. A speciális mulatság nagyon jól sikerült. Volt 5—6 eredeti valószínű debreczeni gulyás és csikos típus, a melyet a Hortobágyon sohasem járt városi ember csak képek útján ismer legfeljebb. Magas termet, széles vállakkal, naptól barnított arcz, melyen a tiszta becsületesség és őszinteség sugárzik. Daru tollas debreczeni kalap, lobogós ing, bő — a gulyásoknál fehér, a csikosoknál kék gatyva, sarkantyus csizma s egyszerű fekete mellény minden cifraság nélkül; ennyi az egész öltözet. No ez nem valami szalonképes ruházat, de a gulyás bálnak ez adja meg egyik valódi jellegét. S hogy tánczolnak! nem fejeznék ezek ki kezüket, lábukat, nem dühöngnek, kiabálnak úgy mint a mostani u. n. jobbkorok fiai szokták bál alkalmával azt az örökös tánczot és lármázást elkövetni: ezek még a valódi eredeti magyar csárdást megőrizték a maga tiszta valószínűségében. A lassú ünnepélyes komolysággal járják, néha fordulnak egyet vagy kettőt s a sebeset nem rontják el a uersíseknek való hadonázásával, s midőn a tánczot elhagyják, — nem csinálnak oly rettenetes lármát, hogy a szegény hölgy közönség füle majd széd reped. Bizony sokat lehetne tőlük tanulnunk. 8 óra u. kevéssel érkezett meg gróf Teleky Sándor ezredes ur, ki épen csak azért ment Debreczenbe, hogy ezt a bált megnézzék s gyönyörködjék a valódi eredeti magyar nép mulatságon.

* **Varsolozon is lesz bál.** A varsolozói községi iskolába járó szegény sorsu növendékek felségelésére az ottani tanító ur buzgólkodása folytán a f. é. január hó 25-én batusz bál leend, a melyen a mi zenészeink fognak játszani. Szükségesnek tartjuk ezt az olvasó közönséggel tudatni már csak azért is, mert a meghívók nem nagy mennyiségben küldhetek szíjjel, a mit onnan következtethetünk, hogy, legalább a miénk, kézírásval van kiállítva. Hát nem akad ottan egy olyan lelkes Macczenás, a ki egy forintot kiszurjon a zsebéből ilyen nemes célra? Ó tempore!

* **Kiméletet az alvóknak.** II. Károly angol király egykor templomba ment, melyben a híres dr. South hitszónokolt. De ő felsége kissé fáradt volt és bóbiskolni méltóztatott, mire hű kísérete szintén elszunyadt. Dr. South bosszusan nézte szőszékéről az alvókat; ekkor Landerdale lord, ki szintén a király kíséretéhez tartozott, hangosan kotyogni kezdett; dr. South ezt nem tűrhette tovább. — „Landerdale lord! — kiálta dörgő hangon, kérnem kell önt, hogy mérsékelje hortyogását, különben ő felsége felébred.”

* **Megérték egymást.** — Segédet akar fogadni a kereskedő. Ezt írta egy ajánlkozóának: „Fizetés 200 frt. lakás a 4-ik emeleten Jöjjen.” „A lakás igen magas, a fizetés pedig igen alacsony. Nem megyek” válaszolja amaz.

* **Százti éves asszony** él Háromszék megye Zalahán nevű falujában. Farkas Istvánnénak hívják. A hosszú életű nő a munkás osztályból való s mint mondja, 8 éves korától fogva szakadatlan munkában tölti életét. Nem emlékszik arra, hogy valaha beteg lett volna s mostan is olyan életerős munkabíró asszony, mint ez előtt 50—60 esztendővel; látása, hallása kitűnő s egy általában nem látszik meg rajta, hogy már a második századot tapotja. Az anyóknak összesen 11 gyermeke volt, kiktől a számos unokák és dédunokák egész serege veszi körül. E nagykoru asszonynak az ura 115 éves korában halt meg.

* **Szónoki hatás.** Jótékonyaságról prédikált a tisztelendő ur, mégpedig gyönyörűen. Egy szugori külön figyelemmel hallgatta. „Valóban, mondá magában, a jótékonyág oly szép lehet, hogy szíve kedvem volna koldulni menni.”

* **Nit fizetnek Budapesten a színészeknek?** Hogy nálunk a színművészek nemcsak tapsot és babért aratnak, de van nekik a tejbe is mit aprítani, azt bizonyítja a következő fizetési összeállítás: Turolla Emmának az operánál 18 ezer, Broulnak 16 ezer, Blahának a várszínháznál 12 ezer, Szigeti Józsefnek a nemzeti színháznál 10 ezer, Pálmay Ilkának 9000, Ujházy-nak 8000, Nádaynak 7000, Nagy Imrének 7000, Hegyi Arankának ez idő szerint 6000 (emelkedik évenként egész 8000 frtig.) Prielle Cornéliának életfogytig évi 6000, Helvey Laurának 6000, frt a fizetése.

* **Napernyő-nyelv.** A virág és legyező nyelv nem látszik elégségesnek arra, hogy a hölgyvilág, szóval ki nem fejezhető érzelmeit tudassa a férfivilággal, s így ujabban a napernyő-nyelvet is feltalálták, melyet ugy a napernyővel, mint az esernyővel lehet jelezni. Az ujonan feltalált jelnyelvnek következő főbb szabályait ismerjük: A napernyő vagy esernyőnek gyors felnyitása a csucssal felfelé, jelenti: „Te érdekelj engem.” Az ernyő gyors lezárása ugyanezen módon: „Kedve zőtlen hatást tettem reám.” Az ernyő felnyitása csucssal lefelé: „Nem óhajtok veled megismerkedni”, annak ugyan ily módon lezárása pedig határozott vissza utasítást jelent. A lezárt ernyő a jobb váll felett tartva: „Óvakodjál! figyelnek reánk!” a balvállhoz: „felfedeztetünk.” A felnyitott, ernyő maga előtt tartva s lassan forgatva: „Vonzódom hozzád”, gyorsan forgatva: „Szerelek.” A lezárt ernyő mindkét kézbe véve s magaelőtt keresztben a ruhához szorítva: „Jöjjen hozzám.” A lezárt ernyő a jobb kar alatt tartva: „Igen” a bal kar alatt: „Nem.” A bezárt ernyő függőleges irányban a jobb oldalon forgatva: „Isten veled”, ugyan így a baloldalon „Jöjjen velem.” — Így az ernyő segítségével az utczán is lehet a titkos társalgást folytatni, csak a jeleknek s azok jelentőségének pontos tanulmányozása szükséges, s hölgyeink főleg arra figyeljenek, hogy a jeleket össze ne tévesszék, mert különben könnyen szép félreértések keletkezhetnének, melyekben a legkegyetlenebbül lehetne érintve a sziv. Így írja ezt a n. v. v. r. d. i. „Szabadság.” Sajnos jele az időknek, hogy ma már ilyenekről minden commentár nélkül, komolykodva is lehet beszélni.

* **Megszólt a siketnéma** Vas megyében 1877 ben egy 9 éves tanuló fiut tanítója úgy meg vert, hogy ennek következtében siketnéma lett. Szülei mindent megpróbáltak, orvoshoz vitték mindenfelé, de nem használt semmi. A múlt évben szabóműhelybe adták s a mester igen jól bánt a fiúval. A múlt hóban egyszer csak örvendezve írta egy lapra, hogy hallotta a harangot, s pár hétre egyszer csak meg szólalt. Képzeltetni a szegény fiu örömet.

* **A kis irigy.** Lajcsi is meg Pista is kötekedtek a macskával, a minek az lett a következménye, hogy a macska mindkettőt megkarcolta. A gondos mama este a sebhelyeket szépen beragasztotta angoltapasszal. Egyszerre csak Pistika keservesen kezd sírni. „Hát neked mi bajod, miért sírsz?” kérdi a mama. „Hogyne sírnék, mikor a Lajcsi nagyobb flastromot kapott.”

Irodalom.

— **Vettük a „Gondűző”** 17 számát a következő változatos tartalommal: „Hét fogoly”, ballada Tóth Endrétől; „Az új főispán”, regény Tolnai Lajostól; „Az utolsó mese”, rajz Vészi Ödöntől; „A végzet”, regény Margitay Dezsőtől; „Székely támad, székely bánja”, történeti regény P. Szathmáry Károlytól; „Ki lesz az örökös?”, Hartmann-Plönn-től; „A régi jó idő”, humoroszk Karfalvi-tól; „A régi jó idő”, hiharmegyei adoma. Ezeket követi a boríték érdekese tartalma. A vállalkozó kiadó e számban is újabb jelét adta áldozatkészségének azzal, hogy kizárólag előfizetői számára hírneves hazánkfia Munkácsy Mihálynak „A bus betyár” című olaj-festményét olajnyomathoz sokszorosította. A minden vasárnap megjelenő lap előfizetési ára: negyedévre 1 frt. 50 kr. egy hónapra 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadó-tulajdonoshoz küldendők Budapesten, VII. dobuteza 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitűnő lapra, melyben a kiadó mindenkinek szolgál mutatóvényszámmal, ki e végre hozzá fordul.

— **Az „Ország-Világ”,** e kitűnő magyar képes hetilap január 17-iki 3. száma ismét rendkívül gazdag tartalommal és gyönyörű képekkel jelent meg. Degré Alajos, a szerkesztő „Végzett földes ur”-ának befejező közleménye. — Karlovsky M. Ida, „A nők világából”. — Bogdány Lajos fordításában Eudene Manuel a francia akademia által koszruzott „A vén inakönyv” című verse. — „A falu urai.” Regény Tolnai Lajostól. — XVI. Lajos és Mária Antoinette a versaillesi palotában. Beniczur Gyula festménye után. — „Az elbeszélő szikla regéje.” K Nagy Sándortól. — „Björnsterne Björnson”. Arczképpel. — „A világ szája.” Mészáros István szép költeménye. — „A virágok szerelméről.” Farkas Ödöntől. — „A kis gyámánya.” Képpel. — „Nehéz munka.” Képpel. — „A hét története.” Székely huszártól. — „Zene lecke.” Czimképpel — „Abbazia, téli gyógyhegy.” Három képpel. — „Kruesz Chryzoszom.” Arczképpel. — Képmutatvány dr. Majer István „Ezer műkereszt” című remek művéből. Ezután jönnek a rovatok, melyeknek gazdag tartalma, változatosága kiváló érdekű. Ugymint: tudomány és irodalom, Vidéki élet, Színház és művészet, újdonságok, rövid hírek, hymen gyászrovat, innen-onnan, rejtvények, naptár és hirdetések, Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt. negyedévre 2 frt 50 kr. Egyes szám ára 20 krajczár. Előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasá, hoz Gránátos-utca 6. szám küldendők.

— **Rath Mór** könyvkiadó-Hivatala Budapesten sok oldalról történt felszólítások folytán elhatározta, több mint negyedszázad alatt közrebocsájtott kiadványainak jegyzékét, most először teljesen, a művek kimerítő tartalmával és pontosan megjelölve a többféle kiadásokat kinyomtatni, érezvén a kötelezettséget, ezen, hazánk újabb korszakára nézve oly fontos irodalmi és politikai adalékokat még oly időben összeállítani, midőn a kiadott muakák legnagyobb része, habár csak néhány példány-

ban is, készletben van, vagy a kiadó magán-könyvtárában még megtalálható. Ezen könyvjegyzék első két íve, mely a díszműveket, remekírókat és költőket, ugy a gyűjteményes művek, tanulmányok stb. egy részét, nevezetesen Arany, Vörösmarty, Tompa, B. Eötvös J., Shakspeare, Horvath M. Csengery, A Erdélyi János, Greguss Ágost, Hunfaly Pál, Ipolyi Arnold, Kemény Zsigmond, Kölcsey F., Gróf Lónyay M. Gróf Mikó Imre, Pulszky F. Szász Károly. Dóczi, Kiss stb. műveit számos kiadásokban tartalmazza, megjelent és kívánatra mindenkinek ingyen és bérmentve elküldetik. — A többi ívek két hetenként jelenik meg, és szintén minden irodalombarát rendelkezésére állanak. A harmadik iv hozzá: Salamon Ferencz, Szabó Károly, Szemere Bertalan, Toldy Ferencz stb. műveit, és a Budapesti szemlélt.

— **„A Magyar Háziasszony.”** Az e czim alatt Budapesten megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdaszónokok országos egyletének hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizethetni legezelszerűben postautalvány által a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalához Budapesten, vaczi körut 20. — Mutatóvényszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — legcélszerűbben levelező lappal — fordulnak.

CSARNOK

Emlékeim.

Irta P. Szathmáry Károly.
(Folytatás.)

Egy este velem is közölte a szép terveket; mire én elhidegtem s bár ábrándjaiban nem haborgattam többé, elhatároztam, hogy szakítok vele.

1858-ban már letettem a bölcsészeti vizsgát, magát a bölcsészeti részt kivéve, melyet németül követeltek, egy Olmütz-ből érkezett tanár Nahlovsky kedvéért: de én Télfy-től biztatva, megtagadtam a feleletet, mert az egyetemi törvény a magyart is megengedte s élénk szóváltás után ott hagytam a háromnegyedében letett vizsgát. Csak 1870-ben adták ki tudori okleveletem, miután esküre behívtak volt.

Az 1858-ik év nagy részét külföldön: Német-Francia, Angolországban, Hollandban és Svájcban töltöttem s midőn e vizsgálódási és tanulmányi czélból tett utamat elvégeztem, már várt a meghívó Máramaros-Szigetre, lyceumi tanárságra.

Várady Ádám ekkor azt az ajánlatot tette, hogy vegyem át intézetét 2—3000 frt adóssággal, de erre sem pénzem, sem bátorságom nem volt. — Így az intézet, távozásom után csakhamar meg is bukott s ő családotól együtt kivándorolt Oláhországba.

3.) Szigeti tanárkodásom.

Máramaros-Szigetre 1858-ban hívtak meg.

A szigeti lyceum leginkább erdélyi alapítványból emelve, nevezetes védbástyája lett ott a határ-szélen nemcsak a protestantismusnak, hanem a magyarságnak is; valódi sziget 100,000-nyi román, ruthén között, melynek miveltebb elemeit ugyancsak ez a tanintézet tette hazafias érzületűekké.

Jól ismerte a tanoda jelentőségét a Bach-kormány s 1849. után egyszerű elemi iskolává süllyesztette alá, melyből csak akkor kezdett fölemelkedni azon maroknyi protestáns elem buzgalma által, mely sem költséget, sem fáradságot nem kimélt, hogy újból fölemelje.

Midőn én az intézetbe léptem, már négy osztályu gymnázium volt s ottlétem négy éve alatt nőtt ki teljes gymnásiummá.

Én Szigetre rokonok és jó barátok közé jöttem. A Váradyak rokonaim voltak; Szőlősy Balázs igen jó barátom, ki azonnal gyermekei nevelésével bizott meg és sok jóval volt hozzám: de legtöbb előnyömrre vált az igazgató Szilágyi István valódi nemes barátsága, ki nemcsak mint tanárt, de mint író is befolyásolt s klasszikus műveltségével, önzéstelen utasításaival, nagy hasznomra vált. Általában az intézet neki köszönhethe első sorban fölemelkedését, ki lelkiismerete, buzgótsága és nagy encyclopedicus ismeretei által mai napig oszlopa a most már jogakadémiává nőtt lyceumnak.

(Folyt. köv.)

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó jan. 16.	Zilah jan. 17.	Tasnád jan. 12.	Sz.-Cséh jan. 12.	Kraszna jan. 5.
árak krajczárokbán					
Buza	488	530	500	490	500
Kétszeres	374	464	440	—	485
Rozs	390	350	400	350	480
Árpa	370	—	—	—	—
Zab	195	240	250	175	200
Tengeri	420	415	500	595	480
^{100 kiló} Széna	220	280	300	—	—
^{1 kiló} Marhahús	40	36	36	36	36

HIRDETESEK

1—1885.

közgy. sz.

Árverési hirdetmény.

A sz.-somlyói kisdedovoda tulajdonát képező „Pokróczhegy” nevű szőlő, minden tartozékaival együtt, ide értve a szüretelő edényeket és 10 drb százas vas abrónchos hordót is, a megyei köztörvényhatóság utólagos jóváhagyásával ez évi február hó 15. napján d. u. 3 órakor Sz.-Somlyón a város ház tanács termében tartandó nyílt árverésen örök áron elfog adatni.

Kikiáltási ár 5000 frt, melynek 10%-ja bánatpénzül leteendő. — A vevő a vételári összeget négy év alatt részletekben tartozik lefizetni.

Az árverési feltételek a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sz.-Somlyón, 1885. jan. 12-én.

G e n c s y S á n d o r,
11—2—3 polgármester.

668.

III. 1885.

Árlejtési hirdetmény.

A sz.-somlyói kir. adótárnak pénzügyőri biztos, pénzügyőri szakasz és kir. adóhivatal által elfoglalt épületek 1305 frt 32 krral előirányzott kijavítási munkalatainak teljesítésére árlejtés hirdettetik, oly módon, hogy az írásbeli zárt ajánlatok — melyek 50 kros bélyeggel ellátott papíron kiállítandók, — s melyekhez a kikiáltási ár 10%-lisa készpénzben óvadéku csatolandó, f. évi márczius hó 27-ig ezen p. ü. igazgatóság főnökéhez beadandók.

Az ajánlaton kívül jelzendő, hogy ajánlat a sz.-somlyói államépületek helyreállítására.

A szóbeli árverés, melynél 10%-tólí bánatpénz teendő. f. évi márczius 28-án délelőtt 9 órakor fog ezen pénzügyigazgatóságnál megtartatni, melynek befejeztével az írásbeli ajánlatok fel fognak bontatni s a vállalat a legjutányosabb vállalkozónak azonnal átadatni fog.

Az építésre vonatkozó költségvetés előméretek és árlejtési feltételek ezen pénzügyigazgatóság kiadó hivatalában, ezenkívül az árlejtési feltételek a sz.-somlyói kir. adóhivatalnál is megtekinthetők, — megjegyeztetvén, hogy az írásbeli ajánlatban kijelentendő az illető vállalkozó által, hogy az árlejtési feltételeket ismeri s azoknak magát feltétlenül aláveti.

M. k. pénzügyigazgatóság.

Szatmár, 1885. január 9.

13—1—3

Sz.3882.—1884.

Polg.

Idéző hirdetmény.

A zilahi e. f. kir. törvényszék részéről közhirrre tétetik, hogy gróf Bethlen Gergelyné Antos Klára által — 3882 —1884. szám alatt — Somlyó-Ujlak község határának tagosítása iránt beadott keresete folytán, a megengedhetőségi feltételek kinyomozására, a helyszínén Somlyó-Ujlak községben, a község házánál megtartandó tárgyalási határnapul 1885. évi február hó 18-ik napja d. e. 9 órája kitűzetett, miről érdekeltek azzal értesítettek, hogy a kereset példánya a zilahi kir. törvényszéknél és Somlyó-Ujlak község főbírójánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Zilahon, a kir. törvényszéknek 1884. évi november hó 10-én tartott üléséből.

K Á L M Á N,
14—1—1 jegyző.

2.—1885. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szilágy-somlyói kir. járásbíróság 3281.—1884. számú végzése által Füzes község

javára Paptelek és Ujvágás községek ellen 65 frt 58 kr. tőke és eddig összesen 38 frt 30 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1120 frtra becsült Paptelek és Ujvágás községek kántor koresma jogából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3396.—1884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Paptelken 1885. január 31-én d. e. 10 órája, Ujvágáson 1885. évi január hó 31-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 107 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyón, 1885-ik évi január hó 12-ik napján.

Márkus Gusztáv,
19—1—1 kik. bír. végrehajtó.

3459—1884.

tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Gróf Dégenfeld Bélának Buzgó Iluska Pál linkás Gergelyné elleni 111 frt 12 kr és jár. kielégítése végett az ér. kisfalusi 81 sz. tlkvi I. 1—15 rsz. a. ingatlanokból nevezett adós fele illetőségére 1884. évi decz. 17-én megtartott árverés ifj. Szokán János 10%-többleti ajánlata folytán hatályon kívül tetetvén, új árverés rendeltetik el, melynek megtartására határidőül 1885. évi február 12-ik napjának d. e. 9 órája Érkisfaluban a község házához kitűzetik, mely alkalommal irt érkisfalusi 81. sz. tlkvi I 1—15 rsz. a. ingatlanoknak Pál linkás Gergelynéét illető s 642 frt 50 kr becsértékű fele része 64 frt 25 kr bánatpénz betétele mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fog adatni.

Az árverés a 2663—84. sz. jóváhagyott feltételek szerint fogantatosítandó azon eltéréssel, hogy ha az új árverése alkalmával az előbbi árveréskor megígért 300 frtnak 10%-tólíján azaz 330 frton felül senki magasabb árt nem ígér a birtok ajánlattevőre fog leütettni.

Ezen hirdatmény a 2663—84. sz. a. érdekelteknek kiadatik — s a törvény értelmében kifüggesztetik.

A kir. jbiróság tlkvi hatósága Tasnádon 1884. decz. 27-én.

Koronka Károly,
12.—1—1 kir. jbiró.

3444—1884.

tkvsz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak, Bozsán Péter elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés, 164 frt 70 kr tőke, ennek a kielégítésig járó 6%-kamatai, 4 frt 70 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérésű és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejűl 1885. évi február hó 18-ika délelőtt 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Csizér község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Bozsán Péternek csizéri 135. tjkvbeli 157. számú ház-as beltelke a 290, 360, 364, 453, 547, 751, 832, 856, 859, 877, 923, 965, 1182, 1356, 1362, és 1335. sz. a. külső földeivel tartozékostól 1322 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölíját készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, minden-

kori 6%-kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Csizér községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1884. november 30.

D O B O L Y I,
16—1.—1. kir. jbiró.

3562—1884.

tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Petronye György örökös elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés, 73 frt 39 kr. tőke, ennek a kielégítésig járó 6%-kamatai, 4 frt 70 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérésű és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejűl 1885. évi február hó 18-ika délután 3 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Csizér község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Petronye György örököstől, a csizéri 55. tjkvben mégjelenleg is a néhai Petronye Péter nevén álló 156. számú beltelkes ház tartozékostól, a 66. sz. a. kerttel, továbbá a 281, 719, 964. és 1162. sz. a. külső földekkel egészben és együttesen 386 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölíját készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, mindenkor 6%-kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Csizér községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1884. decz. 1.

D O B O L Y I,
17.—1—1. kir. jbiró.

235. és 236. szám.

1884.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járásbíróság 8. és 554/1884. számú végzése által ifju Boros Ferencz és Hajas Márton krasznai lakosok javára Tóth Ferencz, János és József ellen 8 frt 75 kr. és 8 frt 75 kr. kétrendbeli tőke és eddig összesen 39 frt 2 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 500 frtra becsült Tóth Ferencznél 2 drb ökör, Tóth József és Jánosnál 2 drb ökör és 2 drb ökörtinéből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3302. és 3303/1884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Krasznán leendő eszközzésére 1885. évi jan. hó 27. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyó, 1885-ik évi január hó 12-ik napján.

Márkus Gusztáv,
18—1—1 kik. bír. végrehajtó.